

ODPIS

Sygn. akt V Ca 508/10

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2010 r

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie następującym:

SSO Oskar Rudziński
Przewodu i cząpy:
Sędziowie:

SSO Robert Obrębski (w-pr.)
SSO Piotr Wojtysiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 kwietnia 2010 r. w
Warszawie

sprawy ze skargi Unizeto Technologies SA w Szczecinie

z udziałem zamawiającego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w
Warszawie i przy udziale konsorcjum wykonawców Bazy i Systemy Bankowe
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Bydgoszczy i WOJ., A Ltd S.A. w
Bydgoszczy oraz konsorcjum wykonawców ComArch S.A.; Proc Soli Pic w
Krakowie o zamówienie publiczne

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 29 stycznia 2010 r. - sygn. akt.
KIO/UZP 1071/09

z dnia 20 stycznia 2010 r. f. sygn. akt KIO/UZP 1071/09,

postanawia:

odrzuć skargę.

Właściciel właściwy podpis

Za zgodność

Sygn. akt V Ca 508/10

POSTANOWIENIE

W dniu 7 kwietnia 2010 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy
w składzie następującym:

SSO Oskar Rudziński
Przewodniczący;

Sędziowie:

SSO Robeii Obnętaki (sprj
SSO Piotr Woj ty siak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 kwietnia 2010 r w
Warszawie

sprawy ze skargi Unizcki Technologies SA w Szczecinie

z udziałem zamawiającego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w
Warszawie i przy udziale konsorcjum w ykonawców Bazy i Systemy Bankowe
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Bydgoszczy i WOLA lufó SA.w
Bydgoszczy oraz konsorcjum wykonawców ComArch S.A.; FreeSoft Ple w
Krakowie o zamówienie publiczne

od **wyroku Krajowej** Izby Odwoławczej z dnia 29 stycznia 2010 r, sygn, akt.
KIO/UZP 1971/09

na skutek zażalenia Unizeto Technologies ■\$. A. w Szczecinie od zarządzeniu
Przewodniczącego z dnia 2 marca 201Ur.

postanawia:

•;Z f odrzucić zażalenie. N& D^nate poóplljf

Sygn, akt V Ca 50S/10

Uzasadnienie

Skarga nie została właściwie opłacona i z tego powodu podlega odrzuceniu. Zarządzeniem z 2 marca 2010 r. skarżący wykonawca był wzywany do uzupełnienia brakującej części opłaty od skargi w wysokości 72.000 zł. Zażalenie skarżącego na to zarządzenie jako niedopuszczalne zostało odrzucone przez Sąd Okręgowy postanowieniem z 7 kwietnia 2010 r. Należało wobec tego przyjąć, że skarga nie została należycie opłacona oraz że niedopuszczalne jest jej rozpoznawanie.

Obowiązek uzupełnienia opłaty wskazaną kwotą wynika z nowelizacji art. 34 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W niniejszej sprawie miał przy tym zastosowanie ust. 1 tego przepisu. Skarżący miał więc obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości 75.000 zł z czego uiszczył tylko 3000 zł, czyli opłatę od skłórgi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w wysokości obowiązującej do 22 grudnia 2009 r., tj. do daty nowelizacji wskazanego przepisu dokonanej ustawą z 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W ocenie Sądu Okręgowego za wskazanym rozwiązaniem przemawia także wykładnia art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej. Zgodnie z tym przepisem, *do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosować należy przepisy dotychczasowe*, czyli przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych w wersji obowiązującej do 22 grudnia 2009 r. Nie dotyczy to jednak

zmiany wprowadzonej w powołanej ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Gdyby zamiarem ustawodawcy było zastosowanie reguły międzyczasowej zawartej w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej, to zupełnie zbędne byłoby używanie określenia „o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów...”. Wystarczające, a zrazem w pełni czytelne byłoby zapisanie, że dotychczasowe przepisy należy stosować do postępowań uregulowanych ustawą Prawo zamówień publicznych wszczętych przed 22 grudnia 2009 r. W ten sposób nie byłoby wątpliwości, że chodzi także o postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą oraz o skargowe postępowanie sądowe. Jeżeli jednak nie nadano art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej tak ogólnego zastosowania, to zakładając racjonalność ustawodawcy należy uznać, że określone

znaczenie normatywne miały zwroty, które zostały użyte w powołanym przepisie na oznaczenie zakresu zawartej w nim normy międzyczasowej.

Odczytując znaczenie omawianego przepisu nie można abstrahować od struktury ustawy Prawo zamówień publicznych, ponieważ w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej użyto zwrotów ewidentnie nawiązujących do systematyki tej ustawy. Należy więc przypomnieć, że podstawowymi jednostkami jej struktury są działy. W dziale I -Przepisy ogólne, zamieszczony w ustawie jest dział II o nazwie „Postępowanie o udzielenie zamówienia”. W dziale III zamieszczone są „Przepisy szczególne”. W rozdziale 1 tego działu zawarta jest regulacja dotycząca „Umów ramowych”, a w rozdziale 3 zamieszczona jest regulacja dotycząca „Konkursów”. Dział IV dotyczy „Umów w sprawach zamówień publicznych”, dział V ma charakter ustrojowy i organizacyjny i dopiero w dziale VI zamieszczone są przepisy dotyczące „Środków ochrony prawnej”, w tym odwołań do Krajowej Izby Odwoławczej oraz skarg do sądów okręgowych. Przegląd systematyki ustawy Prawo zamówień publicznych w porównaniu do treści art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej wskazuje, że spośród obszernej regulacji zawartej w poszczególnych działach powołanej ustawy omawiana norma międzyczasowa została zastosowana tylko do postępowań o udzielenie zamówienia, czyli postępowań uregulowanych w dziale II tej ustawy, oraz do „konkursów”, tj. zespołu czynności uregulowanych w rozdziale 3 działu II powołanej ustawy. Gdyby było inaczej, czyli gdyby zamiarem ustawodawcy było objęcie normą międzyczasową zawartą w art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej całej regulacji zawartej w powołanej ustawie, we wszystkich jej działach, zamieszczenie w tym przepisie zwrotu „oraz konkursów”, byłoby zupełnie zbędne i bezprzedmiotowe. Skoro zwrot ten znalazł się w tym przepisie na oznaczenie przedmiotowego zakresu zawartej w nim normy, to brak jest podstaw⁷ do przyjęcia, że odnosi się ona do całej regulacji zawartej w ustawie Prawo zamówień publicznych, czyli do wszystkich spraw będących w toku w⁷ rozumieniu tego przepisu. W ten sposób należy dojść do wniosku, że do wnoszenia i rozpatrywania

skarg od wyroków Krajowej Izby Odwoławczej wniesionych po 22 grudnia 2009 r., na Jeży stosować przepisy obowiązujące w dacie wniesienia skargi.

Za prezentowanym stanowiskiem przemawia jeszcze jeden **argument**. **Omawiany** art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej zawiera normę międzyczasową odnoszącą się do spraw wszczętych przed 22 grudnia 2009 r. O ile ogólnie można powiedzieć, że sprawa ze skargi na wynik Krajowej Izby⁷ Odwoławczej w szerokim **znaczeniu jest** rodzajem postępowania o

udzielenie zamówienia publicznego, ta nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że postępowanie sądowe wywołane skargą wniesioną po 22 grudnia 2009 r. zostało wszczęte przed tą datą. Postępowania skargowe toczące się przed sądami okręgowymi są wszczynane przed złożeniem skargi. Jest to szczególny rodzaj sądowego postępowania cywilnego, które w istocie jest jednolite. Obowiązują w nim jednak reguły postępowania sądowego zawarte w ustawie Prawo zamówień publicznych przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego regulujących postępowanie apelacyjne. Wprawdzie skarga od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej jest środkiem sądowej kontroli wyroków Izby, niemniej postępowanie poprzedzające wydanie zaskarżonego wyroku nie jest postępowaniem sądowym, ponieważ Krajowa Izba Odwoławcza, mimo niezależności organizacyjnej i ustrojowej, nie jest sądem i nie wykonuje wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 175 Konstytucji K¹. Z oczywistych wręcz powodów należy przyjąć, że postępowanie sądowe uregulowane ustawą Prawo zamówień publicznych zostaje wszczęte przez wniesienie skargi. W odniesieniu do postępowań wywołanych wniesieniem takiej skargi art. 3 ustawy zmieniającej ma więc tylko takie znaczenie, że w sprawach, w których skarga została wniesiona przed 22 grudnia 2009 r., a jest rozpoznana i rozstrzygnięta wyrokiem sądu okręgowego wydanym po tej dacie, niedopuszczalne jest pobieranie opłaty w wysokości obowiązującej od wskazanej daty. Jeżeli natomiast skarga jest wnoszona po 22 grudnia 2009 r., wywołane nią postępowanie zostaje wszczęte po tej dacie i art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej nie może mieć zastosowania do takich spraw. Zgodnie z ogólną regułą bezpośredniego zastosowania przepisów regulujących postępowanie sądowe w sprawach cywilnych, opłata należna od pisma wszczynającego postępowanie jest pobierana w wysokości określonej przepisami obowiązującymi w dacie wszczęcia postępowania, czyli wniesienia skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Na marginesie należy zaznaczyć, że analogiczne zasady obowiązują przy rozpoznawaniu innego rodzaju środków sądowej kontroli działalności innych organów. W szczególności analogiczne zasady obowiązują przy wnoszeniu i rozpoznawaniu skarg o uchylenie wyroków sądów polubownych czy zażaleń na odmowę dokonania czynności o podobnej. W obu wskazanych przykładowo wypadkach postępowanie sądowe jest wywołane wniesieniem skargi albo zażalenia, które podlegają opłacie określonej przepisami obowiązującymi w dacie wnoszenia tych środków prawnych.

Należy zaznaczyć, że nie może mieć znaczenia dla ustalenia prawidłowego zakresu zastosowania normy zawartej w ust. 1 art. 3 ustawy zmieniającej to do jakiego poziomu

ustawodawca podwyższył opłaty należne od skarg na wyniki Krajowej Izby Odwoławczej. Jest to ocena, która wykracza poza zastosowanie zmienionych przepisów i wobec tego nie należy do kompetencji Sądu Okręgowego.

Z podanych względów na podstawie art. 197 ust. 1 w zw. z art. 370 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.